

det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer, saaledes som det er vedtaget i det andet høje Ting.

Det Spørgsmaal, som her behandles, er et Spørgsmaal, som interesserer og er aktuelt i alle Lande; ved den for nylig her i København afholdte Kongres for Sporvejs- og Lokalbanelovgivning var det et af Hovedspørgsmaalene, der blev drøftet. Overalt, kan man sige, gør den Opfattelse sig mere og mere gældende, at til Massetransporter, hvad enten det er af Personer eller Gods, og navnlig til uregelmæssige Massetransporter egner Motorvognene sig ikke, fordi denne Drift vil blive for dyr — den er for dyr, hvis den ikke kan overlade den store Masse-transport til Jernbanerne —, men at man derimod kan naa et godt og sundt økonomisk Resultat ved Samarbejde mellem Banerne og Ruteautomobilerne, saaledes at disse virker som Supplement til Banerne, som Føderuter for Banerne og eventuelt til at opdyrke Trafikken i en Egn, saaledes at den senere kan bære en Bane, hvorved Transportomkostningerne, for Massetransporter i hvert Fald, vil blive væsentligt billigere.

Disse Spørgsmaal har været til Undersøgelse saavel i den af Ministeren for offentlige Arbejder under 17. Marts 1925 nedsatte Kommission som i den Kommission af 12. Maj 1923, der var nedsat til at undersøge det Spørgsmaal, om de ved Jernbanelovene af 1908 og 1918 vedtagne Privatbaneanlæg burde fremmes, samt om Automobilet med Fordel kunde foretrækkes for Jernbanelovdriften. Begge disse Kommissioner har indgaaende beskæftiget sig med Spørgsmaalene og har udtalt sig i de Betænkninger, der er afgivet; Kommissionen af 17. Marts 1925 har afgivet sin Betænkning i Januar Maaned 1927 og Kommissionen af 12. Maj 1923 i Juni Maaned 1926, og jeg skal henvise til disse to Kommissionsbetænkninger, hvor de foreliggende Spørgsmaal, specielt Spørgsmaalet om Samarbejdet mellem Baner og Ruteautomobiler, er blevet meget alsidigt behandlet. Den af Kommissionerne, der omhyggeligst har behandlet dette Spørgsmaal, er Kommissionen af 17. Marts 1925. Det fremgaar af dennes Betænkning, Kapitel 2—5, at der af Kommissionen er anstillet vidtrækkende Undersøgelse saavel om Omfanget af den her i Landet stedfindende Ruteautomobilkørsel, som ogsaa om de Former, under hvilke Ruteautomobilkørsel foregaar herhjemme, ogsaa hvorledes den foregaar i Udlandet, og der er tillige anstillet Undersøgelser om, hvilke regulerende Be-

stemmelser der er truffet for denne Kørsel saavel her i Landet som i Udlandet.

Ved disse Drøftelser i Kommissionen opstod der 3 Hovedspørgsmaal, og dem har Kommissionen for sit Vedkommende besvaret i Betænkningen: For det første, om der til visse Arter af Kørsel med Motorkøretøjer skal kræves en særlig Tilladelse, og i bekræftende Fald, til hvilke Arter, for det andet: af hvem en saadan Tilladelse bør gives, og for det tredje: paa hvilke Vilkaar den bør gives. Jeg skal angaaende Udredningen af disse Hovedspørgsmaal henvise til Kommissionsbetænkningerne og til min Fremsettelsestale i Landstinget (Landstingstidende Sp. 683—688), Resultatet af Kommissionens Overvejelse har faaet Udtryk i et Lovforslag, som findes i Kommissionsbetænkningen Pag. 248, Bilag 2, og det Lovforslag, som jeg fremsatte i Landstinget, var ganske i Overensstemmelse med det Forslag, som Kommissionen havde udarbejdet og næsten enstemmigt havde givet Tilslutning til. Skønt Lovforslaget i Landstinget er blevet helt omskrevet, er der dog ikke derigennem foretaget principielle Ændringer i det, men Grunden til Omskrivningen er den, at de Ændringer, som Landstingsudvalget ønskede foretaget, var af en saadan Karakter, at adskillige af Lovforslagets Paragraffer maatte gaa helt ud, og andre maatte ændres stærkt. Jeg ønskede saa hellere for Helhedsformens Skyld et helt nyt Lovforslag udarbejdet. Dette skete i Ministeriet, og det er dette Lovforslag, som med ganske enkelte Ændringer er vedtaget i det høje Landsting.

Hensigten med Lovforslaget er at udvide Kontrollen med Ruteautomobilkørsel ud over, hvad der nu findes i Færdselslovens § 29; og tillige derunder at inddrage Fragtmandskørsel samt Turistkørsel i et vist Omfang. Bestemmelserne herom findes i Lovforslagets § 1.

§ 2 fastsætter, at der til Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer kræves en forud meddelt skriftlig Tilladelse. Denne Tilladelse gives, hvor Kørselen udelukkende foregaar indenfor en Købstads, herunder Københavns og Frederiksbergs, Grænser, af vedkommende Kommunalbestyrelse; foregaar Kørselen saavel paa Københavns som paa Frederiksbergs Omraade (men ikke derudover), da af begge Kommunalbestyrelserne i Forening; hvor Kørselen udelukkende foregaar ad Biveje indenfor en enkelt Sognekommune, af vedkommende Sogneraad; i alle andre Tilfælde af vedkommende Amtsraad, dog under Iagttagelse af følgende Regler: hvor Kørselen